

Jelige : Datolyaszilva

Kislány virággal a kezében...
(Anyám emlékére)

Áll a kislány virággal a kezében...
szeme lehúnyva, lehúnyva egészen;
szép haja vállára omlik,
ajkára piros mosoly illik, de
mégsem mosolyog...
a kislány félszegen, egyhelyben toporog.

"Arra gondol, őt ki szerette,
ha szerette, el mért engedte."

Anyák napját ünneplik,
mindenkiét említik;
anyukákat, nagymamákat,
nézd a kipirult orcákat,
amint szégyenlősen, súgva
vagy épp nevetve, búgva

mondják a versikét, danolják az éneket :
Édesanya, Isten éltesse tégedet !
de hopp -
csak ez a kislány nem tudja,
hogyan a virágát kinek nyújtsa...
mert, akinek adná, már máshol jár -

nem ért rá eljönni - elragadta a dagály...

(Az idézőjelben vendégszöveg az Edda Művek : Hűtlen c. számából.)